

Animovaný film jsem začala tvořit z potřeby být vidět a vyprávět. Nikdy jsem nebyla moc dobrá v začlenění se do společnosti a necítím se komfortně ve slovním projevu (psaném i mluveném). Obraz se pro mě stal záchranným člunem. Možností promlouvat k lidem. Být něčeho součástí. Zanechat stopu. Díky tomuto vím, co animovaný film nabízí za myšlenky, které chtějí být viděny a vyprávěny. Speciálně český animovaný film vysloveně křičí o pozornost, protože je v posledních letech ignorován nebo dáván stranou jako zábava pro děti. Jsou tady ale duše, které mají co říct. Vidí příběhy tam, kde jiní ne. Dokáží zachytit pohyb a zpracovat ho vlastním způsobem. Sama v tvůrčím procesu sleduji podstatnost a různorodost vlivů a prvků tvoření, které jsou neprobádané z hlediska vztahu autora k dílu, který byl vypěstován doslova z ničeho. V každém pohybu, čárce existuje stopa autorů a jejich reflexe světa, jak jej vidí oni v konkrétní okamžik z konkrétního pohledu. Mluví se o autorském filmu, ale jaká je vlastně pozice autora v animovaném filmu? Jakou roli hraje ego, autorův pohled na svět nebo taky současný stav produkčních a distribučních podmínek pro tvůrce těchto filmů? Kdo je vlastně autor?

Slovníček

- Autor-tvůrce, osobnost, narátor, duše
- Animovaný film-výtvar, dílo, stvoření
- (Sebe)reflexe-zpověď, zrcadlení, zvážení, úvaha, přemýšlení o sobě samém (vím, že to není jedno slovo, ale slovo reflexe je pro mě těžce nahraditelné jedním slovem)
- Projev-prezentace, vyjádření
- Vztah-kontakt, komunikace